

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของประชากรวัยทอง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้หญิงและผู้ชาย ที่มีอายุระหว่าง 40 - 59 ปี จำนวนทั้งหมด 11,431 คน และมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย คือผู้หญิงและผู้ชายวัยทอง อายุ 40 - 59 ปี ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

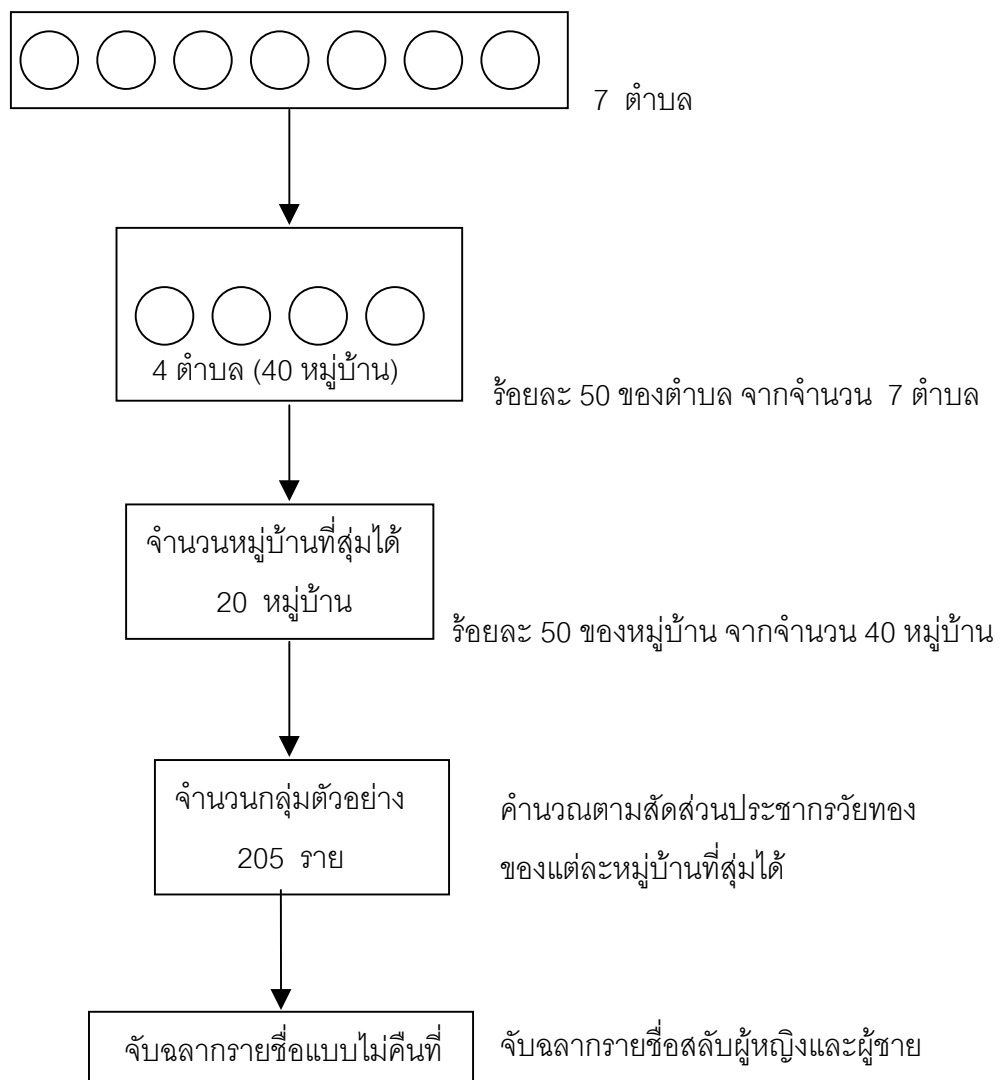
1. เป็นผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ 40 - 59 ปี
2. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณค่าขนาดตัวอย่างสำหรับสถิติ Pearson 's correlation ของโคเฮน (Cohen, 1988) โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญ (α) 0.05 ที่อำนาจการทดสอบ (Power) 0.99 และขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปรระดับกลาง (medium effect size) เท่ากับ 0.30 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 ราย

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling) (เพ็ญแข, 2541) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตำบล โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ใช้วิธีจับฉลากแบบไม่คืนที่จำนวนร้อยละ 50 ของตำบลจากจำนวนทั้งหมด 7 ตำบล ได้มาจำนวน 4 ตำบล ซึ่งมีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 40 หมู่บ้าน จากนั้นสุ่มหมู่บ้านโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายใช้วิธีจับฉลากแบบไม่คืนที่จำนวน ร้อยละ 50 จาก 40 หมู่บ้าน ในจำนวน 4 ตำบล ได้มาจำนวน 20 หมู่บ้าน ดังรายละเอียดในตาราง 1

ขั้นตอนที่ 2 คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรวัยทองที่จะเป็นตัวแทนของแต่ละหมู่บ้านตามสัดส่วนของจำนวนประชากรวัยทองทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้านที่สุ่มได้ (proportional random sampling) เมื่อได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นใช้วิธีจับฉลากเลือกรายชื่อประชากรวัยทองในแต่ละหมู่บ้าน โดยแยกรายชื่อผู้หญิงและผู้ชาย และจับฉลากรายชื่อสลับกันในแต่ละครั้งเพื่อให้ได้สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชายในจำนวนที่เท่ากัน จากนั้นจับฉลากรายชื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวนที่ต้องการ คือ 205 ราย

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีคำนวณสัดส่วน

$$n_i = \frac{N_i \times 205}{N_i}$$

n_i = จำนวนกลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านที่ i

N_i = จำนวนประชากรวัยทองในหมู่บ้านที่ i

N_i = จำนวนประชากรวัยทองทั้งหมดในหมู่บ้านที่สุ่มได้

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ตำบล	หมู่บ้าน (N)	จำนวนประชากร (N_i)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n_i)	หญิง	ชาย
คลองท่อมใต้	บ้านเหนือ	212	8	4	4
	บ้านคลองท่อมใต้	518	19	10	9
	บ้านคลองขนาน	203	7	3	4
	บ้านหน้าค่าย	196	7	4	3
พุดดินนา	บ้านบางบอนเหนือ	220	8	4	4
	บ้านพุดดินนา	305	11	6	5
	บ้านเขาสามหน่วย	139	5	2	3
	บ้านด่าน	255	9	5	4
	บ้านคลองชะมวง	182	7	4	3
คลองพน	บ้านคลองพน	641	23	11	12
	บ้านดินนา	207	8	4	4
	บ้านนา	275	10	5	5
	บ้านคลองปิ้ง	289	11	6	5
	บ้านท่ามะพร้าว	217	8	4	4
	บ้านคลองไคร	340	12	6	6
	บ้านทุ่งครก	239	9	4	5

ตาราง 1 (ต่อ)

ตำบล	หมู่บ้าน (N)	จำนวนประชากร (N _i)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n _i)	หญิง	ชาย
ทรายขาว	บ้านทรายขาว	452	17	9	8
	บ้านห้วยพลูหนึ่ง	237	9	4	5
	บ้านป่อม่วง	291	11	6	5
	บ้านทุ่งคา	160	6	3	3
	รวม	5,578	205	104	101

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพในปัจจุบัน รายได้ ความเพียงพอของรายได้ โรคประจำตัว และสมาชิกที่อยู่ร่วมกันในครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างเอง ลักษณะแบบสอบถามมีทั้งปลายเปิดและปลายปิด จำนวน 9 ข้อ

2. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง ได้ใช้แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองฉบับภาษาไทย ของปิยะพันธุ์ (2541) ซึ่งแปลมาจากแบบวัด self - efficacy ของซีเรอร์และแมดดอกซ์ (Sherer & Maddux, 1982) และได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) มาแล้วโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญทางด้านผู้สูงอายุ 3 ท่าน และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมสุขภาพ 2 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) [CVI] เท่ากับ 0.82 และผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) จากกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 10 ราย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 จากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงซึ่งเป็นผู้สูงอายุ จำนวน 200 ราย แบบสอบถามมีจำนวน 23 ข้อ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยทั่วไป จำนวน 17 ข้อ คือ ข้อ 1 -17 ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวกได้แก่ ข้อ 1, 3, 8, 9, 13, 15 ส่วนที่เหลือเป็นข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านสังคม จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 18 - 23 ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวกได้แก่ข้อ 19, 21, 23 ส่วนที่เหลือเป็นข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 อันดับ ดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย

ไม่เห็นด้วย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบเป็นส่วนมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง เมื่อผู้ตอบไม่แน่ใจว่ามีความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดอย่างไรกับข้อความนั้น

เห็นด้วย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบเป็นส่วนมาก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบทุกประการ

การให้คะแนนแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองซึ่งเป็นแบบวัดที่มีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ จึงแบ่งเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้ คือ

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	5
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2	4
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	3
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	1

การแปลผลคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมและรายด้าน พิจารณาจากคะแนนของแต่ละบุคคล เทียบกับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่ม คือ ถ้าคะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับดี และหากคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับไม่ดี

3. แบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของประชากรวัยทอง ใช้แบบสอบถามลีลาชีวิตการส่งเสริมสุขภาพฉบับภาษาไทยของนันทวัน (เอกสารยังไม่ได้ตีพิมพ์) ซึ่งได้แปลมาจาก Health - Promoting Lifestyle Profile II (1996) และได้ใช้วิธีการแปลกลับ (back translation) โดยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ดี และได้้นำแบบสอบถามไปศึกษาการหาค่าความเชื่อมั่นและวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบวัดลีลาชีวิตการส่งเสริมสุขภาพฉบับภาษาไทย ในกลุ่มบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย นักศึกษาพยาบาล พยาบาล พนักงานบริษัท จำนวน 455 ราย จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าเท่ากับ 0.91 แบบสอบถามมีจำนวน 51 ข้อ ข้อคำถามมีความหมายทางบวกทั้งหมดในการศึกษาครั้งนี้ได้นำมาใช้เพื่อประเมินพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของประชากรวัยทอง

6 ด้าน ประกอบด้วย

ด้านความรู้สึกมีคุณค่าในชีวิต มีข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ คือ (6, 12, 18, 24, 30, 36, 41, 47, 51)

ด้านการดูแลรับผิดชอบต่อสุขภาพ มีข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ คือ (3, 9, 15, 22, 27, 33, 44, 50)

ด้านการออกกำลังกาย มีข้อคำถาม จำนวน 7 ข้อ คือ (5, 10, 16, 28, 34, 39, 45)

ด้านการรับประทานอาหาร มีข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ คือ (2, 8, 14, 20, 26, 32, 38, 43, 49)

ด้านการมีสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น มีข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ คือ (1, 7, 13, 19, 25, 31, 37, 42, 48)

ด้านการจัดการกับความเครียด มีข้อคำถาม จำนวน 9 ข้อ คือ (4, 11, 17, 21, 23, 29, 35, 40, 46)

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ คือ

ปฏิบัติสม่ำเสมอ หมายถึง ทำกิจกรรมนั้นๆ ทุกวันอย่างสม่ำเสมอ

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง ทำกิจกรรมนั้นบ่อยครั้งในแต่ละสัปดาห์

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ทำกิจกรรมนั้นบ้างเป็นบางครั้ง ในแต่ละเดือน

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ไม่ได้ทำกิจกรรมนั้นๆเลย

การให้คะแนนแบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ กำหนดค่าคะแนน ดังนี้

ปฏิบัติสม่ำเสมอ	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้	1	คะแนน

การแปลผลคะแนนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยรวมและรายด้าน พิจารณาจากคะแนนของแต่ละบุคคลเทียบกับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่ม คือ ถ้าคะแนนมากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม หมายถึง มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี และหากคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม หมายถึง มีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับไม่ดี

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าความตรงปรากฏ (face validity)

เนื่องจากเครื่องมือทั้ง 2 ชุด คือ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองและแบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ เป็นเครื่องมือที่ได้ผ่านการนำไปใช้และได้รับการพัฒนามาแล้ว ถึงแม้ว่าจะผ่านการหาค่าความตรงตามเนื้อหา (content validity) มาแล้วทั้ง 2 ชุด แต่ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำเครื่องมือไปใช้ในต่างบริบทของกลุ่มตัวอย่างจากที่ผ่านมา เพื่อให้การนำไปใช้เครื่องมือทั้ง 2 ชุดนี้ มีความเหมาะสมกับบริบทในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ใช้วิธีการหาค่าความตรงปรากฏ (face validity) (Nunnally & Bernstein, 1994) ซึ่งเป็นวิธีการพิจารณาความชัดเจนของข้อคำถามอย่างผิวเผินโดยผู้เชี่ยวชาญ (Phillips, 1986) หรือบุคคลธรรมดา (Waltz, Strickland, & Lenz, 1991) และในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 ราย ได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (reliability) โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการหาค่าความตรงปรากฏ แล้วผู้วิจัยอ่านข้อคำถามแต่ละข้อให้ฟัง และให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาความชัดเจนของข้อคำถาม จากนั้นให้ตอบแบบประเมินความชัดเจนของข้อคำถามแต่ละชุดโดยการทำเครื่องหมาย (/) ประเมินในประเด็นความชัดเจนและไม่ชัดเจนของข้อคำถามแต่ละข้อ พร้อมทั้งให้เขียนข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแบบประเมินทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าสัดส่วนของคะแนนความตรงปรากฏ คือ จำนวนข้อคำถามที่มีความชัดเจนแต่ละข้อหารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด การพิจารณาความชัดเจนของแต่ละข้อคำถาม คือ ถ้าข้อคำถามที่มีค่าคะแนนความตรงปรากฏ เข้าใกล้ 1 แสดงว่าข้อคำถาม

ถามนั้นมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ ส่วนการพิจารณาความชัดเจนของข้อคำถามโดยรวมทั้งหมด จะใช้เกณฑ์เท่ากับ ร้อยละ 80 ของข้อคำถามที่มีความชัดเจนในแต่ละข้อจึงถือว่าแบบสอบถามชุดนั้นมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ (Phillips, 1986) และคำนวณค่าความตรงปรากฏของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองได้เท่ากับ ร้อยละ 99.7 และแบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพได้ค่าความตรงปรากฏร้อยละ 99.3 (ดังตาราง 11,12 ภาคผนวก)

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability)

นำแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพไปทดลองใช้กับประชากรวัยทองที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 ราย ซึ่งดำเนินการควบคู่กับการหาค่าความตรงปรากฏ จากนั้นนำแบบสอบถามทั้งหมดไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach 's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองเท่ากับ 0.78 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพได้เท่ากับ 0.91

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรวัยทอง ในอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 จัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ และขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา
- 1.2. สอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติให้สามารถทำวิจัยได้
- 1.3 เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่านคณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาล

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.4 เสนอหนังสือถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ เพื่อขออนุมัติหนังสือชี้แจงวัตถุประสงค์การทำวิจัย และขอความร่วมมือในการทำวิจัยไปยังสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองท่อม

1.5 คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์มีหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคลองท่อม

2. ขั้นตอนการ

2.1 นำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไปมอบให้
สาธารณสุขอำเภอคลองท่อม ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย และวิธีการเก็บข้อมูล เพื่อขอ
ความร่วมมือไปยังหัวหน้าสถานีอนามัยที่มีกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ดำเนินการจับฉลากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด คือ เป็นเพศ
หญิงและเพศชายที่มีอายุ 40 - 59 ปี และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย จากนั้นดำเนินการตามขั้นตอน
ที่กำหนดไว้ เมื่อจับฉลากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างได้ครบตามที่ต้องการ ได้ติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างโดย
ผ่านทางเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เพื่อขอความร่วมมือ
ในการนัดหมายกลุ่มตัวอย่างไว้ล่วงหน้าที่บ้าน

2.3 เมื่อพบกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแนะนำตัว ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอ
ความร่วมมือในการวิจัย และให้การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมในการวิจัย
จึงดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถามและวิธีการตอบแบบสอบ
ถาม จากนั้นจึงให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบตามความเป็นจริง ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม
ประมาณ 30 - 40 นาที และเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้จนครบตามจำนวนที่ต้องการ

3. ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบ
ถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แนะนำตัว ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ขอความ
ร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงสิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการเข้า
ร่วมวิจัย และในระหว่างการเข้าร่วมวิจัยสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา ซึ่งจะ
ไม่มีผลกระทบใดๆกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งชี้แจงให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างจะได้รับ
การปกปิดเป็นความลับ โดยการลงเป็นรหัสไม่บอกชื่อ - สกุล และจะนำเสนอในภาพรวมเฉพาะ
งานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมวิจัยจึงได้ให้เซ็นใบยินยอม (consent form)
จากนั้นจึงดำเนินการเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 205 ราย มาดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำข้อมูลทั้งหมดมาทดสอบการกระจายของข้อมูล (normality) โดยวิธีการใช้กราฟ และการใช้สถิติ Kolmogorov - Smirnov จากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 ราย โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window Version 11.5 (Statistical package of the social science) ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยนำมาแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าร้อยละ และแปลผลระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. วิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าร้อยละและแปลผลระดับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพทั้งโดยรวมและรายด้าน
4. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพทั้งโดยรวมและรายด้านโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson 's product moment correlation coefficient) และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (level of significance) ที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ความสามารถของตนเองและข้อมูล พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพรายข้อ โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ดังแสดงในภาคผนวก ก

โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าความสัมพันธ์ ดังนี้ (Burns & Grove, 1997)

- ค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.10 - 0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
- ค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.50 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
- ค่าความสัมพันธ์มากกว่า 0.50 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

